

Sygn. akt VPa 57/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSO Jacek Wilga

Sędziowie: SSO Andrzej Marek (spr.)

SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: Ewa Sawiak

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2014 roku ***w Legnicy***

na rozprawie

sprawy z powództwa E. S.

przeciwko Urzędowi (...) w P.

o uchylenie kary nagany

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego - Sądu Pracy w Głogowie

z dnia 7 lutego 2014 roku ***sygn. akt*** IV P 228/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w całości w ten sposób, że uchyla karę nagany nałożoną na powódkę E. S. przez stronę pozwaną Urząd (...) w P. pismem z dnia 16 września 2013 roku, zasądając od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 lutego 2014 r. w sprawie IV P 228/13 Sąd Rejonowy w Głogowie oddalił powództwo E. S. skierowane przeciwko Urzędowi (...) w P. o uchylenie kary nagany (punkt I) oraz zasądził od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 60,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (punkt II).

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd I instancji powziął po ustaleniu, że E. S., będąca Skarbnikiem oraz kierownikiem Referatu (...) Gminy i Miasta P., upoważniona przez burmistrza między innymi do dokonywania należących do jego kompetencji czynności w zakresie podpisywania zaświadczeń i pism z zakresu działania Referatu (...) za wyjątkiem pism zastrzeżonych do jego wyłącznej kompetencji zgodnie z regulaminem organizacyjnym placówki, bez zgody i akceptacji przełożonego skierowała (poza elektronicznym obiegiem dokumentów (...) funkcjonującym u strony pozwanej) do Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) we W. sporządzone przez siebie pismo dotyczące wystąpienia Gminy P. do Izby Skarbowej w P.. Sąd I instancji ustalił ponadto, że po otrzymaniu w dniu 26 sierpnia 2013

r. pisma Urzędu Marszałkowskiego stanowiącego reakcję na pismo powódki i zapoznaniu się z jego treścią, burmistrz wydał polecenie pracownicy Referatu (...), aby ustaliła jakiej sprawy ono dotyczy i w związku z jaką korespondencją zostało nadesłane. S. P. otrzymał żadaną informację w dniu 3 września 2013 r. i w tym dniu wystosował do E. S. prośbę o wyjaśnienie zaistniałej sytuacji. Powódka zastosowała się do jego treści w dniu 12 września 2013 r. Pismem z dnia 16 września 2013 r. Burmistrz P. ukarał powódkę karą porządkową nagany z powodu przesłania dokumentacji dotyczącej wystąpienia Gminy P. do Izby Skarbowej w P. do Urzędu Marszałkowskiego we W. z pominięciem jego, jako osoby uprawnionej do reprezentowania Gminy. Złożony przez powódkę sprzeciw od udzielonej kary nagany, który zostało odrzucony przez stronę pozwaną.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał powództwo o uchylenie kary porządkowej za nieuzasadnione. Wskazał, że ukaranie powódki nastąpiło z zachowaniem terminu, o którym mowa w art. 109 k.p., skoro jej przełożeni powzięli wiadomość o okolicznościach stanowiących podstawę wymierzenia kary porządkowej w dniu 12 września 2013 r., tj. cztery dni po udzieleniu wyjaśnień co do treści pisma Urzędu Marszałkowskiego doręczonego stronie pozwanej w dniu 26 sierpnia 2013 r. Sąd I instancji argumentował dalej, że decyzja burmistrza o ukaraniu powódki karą porządkową była ponadto merytorycznie uzasadniona. Podjęcie decyzji o przesłaniu do Urzędu Marszałkowskiego we W. pisma dotyczącego wystąpienia Gminy P. do Izby Skarbowej w P. bez uzgodnienia i zaakceptowania jego treści ze strony burmistrza oraz poza elektronicznym obiegiem dokumentów, stanowiło ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych. Sąd I instancji podkreślił przy tym, że Skarbnik Gminy nie jest uprawniony do podejmowania działań sprzecznych z ustaloną w zakładzie pracy organizacją i porządkiem w procesie pracy, mających na celu osłabienie pozycji burmistrza, jeśli jego działania nie są sprzeczne z obowiązującym prawem, czego w rozpoznawanej sprawie nie wykazano.

Powyższy wyrok zaskarżyła w całości E. S., zarzucając:

I. naruszenie art. 110 k.p. polegające na uznaniu, że strona pozwana zachowała wszystkie wymogi formalne, które winny być zastosowane przy nałożeniu na powódkę kary nagany, tj. wskazano rodzaj naruszenia przez powódkę ustalonego porządku pracy, podczas gdy z przepisu tego wynika konieczność zawiadomienia pracownika o zastosowanej karze ze wskazaniem rodzaju naruszenia obowiązków pracowniczych i daty dopuszczenia się przez pracownika tego naruszenia;

II. niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, w szczególności art. 227 k.p.c., 232 k.p.c., 468 § 1 pkt 4 k.p.c. polegające na uznaniu zasadności nałożonej na powódkę kary nagany z uwagi na zachowanie ustawowych terminów jej nałożenia oraz z uwagi na zawinienie i bezprawność zachowania powódki, pomimo ustalenia daty i rodzaju naruszenia, które stanowiło podstawę nałożenia na powódkę kary nagany,

III. sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a w szczególności przepisu art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie oceny dowodów w sposób:

1. dowolny, polegający na ustaleniu, że;

a) strona pozwana zachowała wszystkie wymogi formalne, które winny być zastosowane przy nałożeniu na powódkę kary nagany podczas, gdy na podstawie materiału dowodowego stanowiącego podstawę rozstrzygnięcia nie było możliwe ustalenie czy kara nagany została na powódkę nałożona przed upływem trzech miesięcy od dopuszczenia się naruszenia;

b) powódka skierowała do Urzędu Marszałkowskiego we W. pismo, przy którym zostały przesłane dokumenty podczas, gdy z zeznań powódki stanowiących wyłączną podstawę tego ustalenia nie wynika, żeby wraz z pismem do Urzędu Marszałkowskiego we W. przesyłała jakąkolwiek dokumentację;

c) powódka dopuściła się ciężkiego naruszenia obowiązków pracowniczych poprzez samowolne podjęcie decyzji o sporządzeniu pisma do Urzędu Marszałkowskiego we W., przy jednoczesnym ustaleniu, że przyczyną nałożenia kary nagany było przesłanie przez powódkę dokumentacji dotyczącej wystąpienia Gminy P. do Izby Skarbowej w P. do Urzędu Marszałkowskiego we W. z pominięciem Burmistrza, które to ustalenia pozostają ze sobą w istotnej sprzeczności;

d) strona pozwana dowiedziała się o naruszeniach powódki dopiero w dniu 12 września 2013 r. podczas, gdy takie ustalenie pozostaje w sprzeczności z materiałem dowodowym stanowiącym podstawę tego ustalenia, tj. pismem z dnia 22 sierpnia 2013 r. oraz z zeznaniami S. P., z których wynika, że pismo z Urzędu Marszałkowskiego z dnia 22 sierpnia 2013 r. Burmistrz otrzymał w dniu 26 sierpnia 2013 r. i w tej dacie dowiedział się o naruszeniu obowiązku pracowniczego przez powódkę;

2. nieszczęsny:

a) z pominięciem dowodu z pisma powódki w którym składa pisemne wyjaśnienia z dnia 12 września 2013 r., z którego wynika, że dokumentacja dotycząca wystąpienia Gminy P. do Izby Skarbowej w P. została przesłana do Urzędu Marszałkowskiego przez Regionalną Izbę Obrachunkową we W., o czym powódkę powiadomiono w dniu 4 marca 2013 r.;

b) z pominięciem dowodu z zarządzenia(...) z dnia 5 grudnia 2012 r., z którego wynika, że z systemu (...) wyłączone są programy i projekty współfinansowane ze środków zewnętrznych, w tym z Unii Europejskiej, rozliczenie dochodów, wydatków subwencji i dotacji, ewidencjonowanie dochodów wykorzystania środków, dotacji i subwencji, a uwzględnienie tego dowodu mogłoby prowadzić do odmiennej oceny zachowania powódki;

IV. naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. polegające na niewskazaniu przyczyn, dla których Sąd Rejonowy odmówił wiarygodności i mocy dowodowej dokumentom zaliczonym w poczet materiału dowodowego znajdujących się na kartach 6, 9-10, 22, 24-25, 38-85, 92-93, 113-118 akt sprawy, a naruszenie to znacznie utrudnia dokonanie oceny toku wyводу, który doprowadził do wydania orzeczenia.

Powołując się na powyższe powódka wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa oraz o rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o jej oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Apelacja powódki była zasadna.

Trafny okazał się zarzut dotyczący naruszenia art. 109 § 1 k.p. Okolicznością bezsporną w sprawie było to, że pismo Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) we W. z dnia 22 sierpnia 2013 r. (będące odpowiedzią na pismo powódki dotyczącego wystąpienia Gminy P. do Izby Skarbowej w P.) strona pozwana podjęła w dniu 26 sierpnia 2013 r. Z przesłuchania S. P. wynikało, że po zapoznaniu się z treścią pisma z dnia 22 sierpnia 2013 r. polecił (telefonicznie) M. O. ustalenie osoby, która zainicjowała kontakt z Urzędem Marszałkowskim.

Sąd Odwoławczy miał na uwadze, że jakkolwiek w zaistniałym stanie faktycznym, nałożenie kary porządkowej w związku z wystosowaniem pisma dotyczącego wystąpienia Gminy P. do Izby Skarbowej w P. bez wiedzy i zgody burmistrza wymagało ustalenia osoby, która sporządziła to pismo, to jednak trzeba zaznaczyć, że powódka nigdy nie ukrywała tego, że jest autorem tego pisma, a po uzyskaniu zawiadomienia o jego wpływie do pozwanego urzędu niezwłocznie udała się do M. O., aby wyjaśnić całą sytuację. W świetle powyższego, uwzględniając specyfikę organizacji pracy w Urzędzie Miasta i Gminy oraz rozkład kompetencji i obowiązków pomiędzy poszczególnych jej pracowników, trzeba uznać, że ustalenie osoby odpowiedzialnej za wystosowanie korespondencji opisaną w zawiadomieniu o ukaraniu karą porządkową możliwe było najpóźniej w dniu 27 sierpnia 2013 r., tj. w dniu

następnym po otrzymaniu pisma z Urzędu Marszałkowskiego. Nie była to sprawa wymagająca rozbudowanych (skomplikowanych) i długotrwałych ustaleń, badania sprawy pod kątem merytorycznym (w zakresie zasadności informacji zawartych w tym piśmie). Chodziło jedynie o ustalenie autora pisma. Termin dwóch tygodni z art. 109 § 1 k.p. należy liczyć od dnia, w którym pracodawca powziął (lub dochowując wymaganej staranności i działając bez zbędnej zwłoki powinien był podjąć) wiadomość o naruszeniu obowiązku pracowniczego. W niniejszej sprawie termin ten powinien być liczony do 27 sierpnia 2013 r., a zatem nałożenie na powódkę kary porządkowej w dniu 16 września 2013 r. nastąpiło z naruszeniem terminu z art. 109 § 1 k.p. Uchybienie to samo w sobie stanowiło wystarczającą podstawę do uchylenia kary porządkowej.

Z tej przyczyny niewskazanie w piśmie z dnia 16 września 2013 r. daty naruszenia stanowiącego podstawę wymierzenia kary porządkowej miało drugorzędne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Niemniej jednak należy wskazać, że przedmiotowe uchybienie strony pozwanej nie uniemożliwiało ustalenia za jaki konkretnie i kiedy popełniony czyn powódka została ukarana. W tym kontekście chybiony był również zarzut apelacji, że w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie sposób było ustalić, czy nałożenie kary nagany nastąpiło przed upływem trzymiesięcznego terminu określonego w art. 109 § 1 k.p.

Dodatkowo wskazać trzeba, że oceniając zasadność ukarania powódki Sąd Rejonowy nadmierne znaczenie przypisał okolicznościom związanym z elektronicznym obiegiem dokumentów (...) funkcjonującym u strony pozwanej prowadząc postępowanie dowodowe głównie w tym zakresie, podczas gdy jako jedyną przyczynę wymierzenia kary porządkowej powódce wskazano przesłanie dokumentacji dotyczącej wystąpienia Gminy P. do Izby Skarbowej w P. do Urzędu Marszałkowskiego we W. z pominięciem burmistrza, jako osoby uprawnionej do reprezentowania Gminy. Istnienie (prawdziwość) tej przyczyny powinna zostać wykazana w toku postępowania przez pracodawcę.

Odnosząc się do powyższego należy stwierdzić, że wprawdzie zgodnie z treścią art. 32 w z art. 11 a ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym burmistrz jest organem reprezentującym gminę, to powyższe nie wyłączało możliwości dokonania przez powódkę czynności (także samodzielne podpisywanie pism) należących do jego kompetencji. Nie można pominąć bowiem faktu, że z mocy pisma z dnia 27 grudnia 2006 r. znak(...) E. S. została upoważniona między innymi do podpisywania zaświadczeń i pism z zakresu działania Referatu (...) z wyjątkiem pism zastrzeżonych do wyłącznej kompetencji burmistrza zgodnie z Regulaminem Organizacyjnym Urzędu Gminy. Tymczasem w toku prowadzonego postępowania strona pozwana nie przedłożyła dokumentu (regulaminu organizacyjnego) do którego odnosi się omawiane upoważnienie, a zatem nie wykazała, że sporządzenie przez powódkę pisma w przedmiocie wystąpienia Gminy P. do Izby Skarbowej w P. należało do wyłącznej kompetencji burmistrza. Strona pozwana nie sprostала zatem ciężarowi dowodowemu wykazania zasadności nałożenia na powódkę kary porządkowej.

Z tych względów, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., wyrok podlegał zmianie.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego oparto na treści art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. oraz § 12 ust. 1 pkt 3 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.